Recensie: Spring Awakening ****

Fakkeltheater Rode Zaal
zondag 12 oktober 2025

foto © Steven Hendrix

Recensie:
In de puberteit ontdekken jongeren hun lichaam en hun identiteit, zetten ze zich af tegen gevestigde waarden en leren zo kritisch na te denken. Maar wat als lichamelijkheid en seksualiteit taboe zijn? Wat als elke vorm van kritisch denken in de kiem wordt gesmoord? In de musical 'Spring Awakening' neemt InTeam Producties je mee naar het Duitsland van eind jaren 1800 waar de goegemeente op zondag met het hoofd omlaag braafjes naar de zedenpreek van de predikant luistert, maar zich tijdens de week achter gesloten deur menig misbruik afspeelt. We zien hoe jongeren ondanks alle beperkingen en tegenwerkingen van de volwassenen toch een eigen weg banen naar de toekomst … al is de prijs soms erg hoog. Brecht Coppers, Charlotte Suijs en Kobe Donckers schitteren als Melchior, Wendla en Moritz in een sober, maar functioneel en modern decor dat het verhaal linkt met onze tijd. Zo wordt 'Spring Awakening' van InTeam Producties niet zozeer een verhaal uit een ver verleden, maar eerder een waarschuwing voor de toekomst.

Inhoudelijk is 'Spring Awakening' veel meer dan een onschuldig coming-of-age-verhaaltje. De hele taboesfeer die er heerst rond alles wat met lichamelijkheid en seksualiteit te maken heeft, maakt dat alles zich in een heel bekrompen wereld afspeelt. En toch stellen opgroeiende jongeren dezelfde vragen als in een open omgeving. Als Wendla aan haar moeder zegt: "Ik weet nog steeds niet goed hoe hét gebeurt.", wordt die rood tot achter haar oren. Ze kan en wil er niet over praten. Het is dan ook geen wonder dat de jongeren zelf op zoek gaan naar antwoorden. Gelukkig is er Melchior Gabor, topstudent en vrije denker, die bereid is om voor zijn goede vriend Moritz Stiefel in een essay uiteen te zetten hoe de vork nu juist in de steel zit. De nieuwe inzichten brengen de hormonale boekhouding van Moritz behoorlijk in overdrive en plots heeft hij veel meer last van 'kleverige dromen'. Wendla is ondertussen ook aan het zoeken naar antwoorden en besluit Melchior bij haar onderzoek te betrekken. Hun ontmoeting op de hooizolder laat meer dan alleen een blijvende indruk achter.
Maar de wereld van de volwassenen hangt als een donkere schaduw over dit openbloeien van de jeugd. De klasgenoten ontdekken welk misbruik er zich bij Martha en Ilse thuis achter gesloten deuren afspeelt. De zwakkere schoolresultaten van Moritz Stiefel zijn een schande voor de familie. De afkeur van zijn vader drijft Moritz tot het uiterste. Het essay van Melchior wordt ontdekt en hij wordt door zijn vader weggestuurd naar een verbeteringsgesticht. Het verhaal krijgt een heel donkere wending met enkele tragische momenten. En toch eindigt 'Spring Awakening' in 'Een Paarse Zomer', een hoopvol lied.
Het openingsnummer van 'Spring Awakening' is voor Wendla Bergmann. Zij vraagt aan haar moeder: 'Mama

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Wie Bracht Me'? En vanaf dat eerste moment weet Charlotte Suijs je te pakken. Met een heldere, maar gevoelige stem mag ze zo goed als a capella laten horen waarom ze deze hoofdrol verdient. Samen met Eveline Maes als Ilse Neumann levert Charlotte een topprestatie af. De twee dames bewijzen dat Vlaanderen vrouwelijk musicaltalent van de bovenste plank heeft.

De heren moesten tijdens de première vocaal een beetje op gang komen. De start was wat aarzelend, maar eens ze op dreef waren, bloeiden Brecht Coppers en Kobe Donckers volledig open. De manier waarop Kobe de totaal opgewonden Moritz Stiefel neerzet is gewoonweg heerlijk om te zien: een volledig op hol geslagen puber die met zijn lijf en zijn hormonen geen blijf weet. En dat terwijl hij in 'Geen Verdriet/Lente 'n Zomer' juist met erg veel gevoel de hulpeloosheid van Moritz gestalte geeft. Het dreigende van de cello zet de teneur, maar het is het spel van Kobe en de breekbaarheid in zijn stem die het moment doen binnenkomen bij het publiek.

De spil van het verhaal is Melchior Gabor, vertolkt door Brecht Coppers. Hij is de studiebol, maar tegelijkertijd ook de rebel van de groep. Hij weet hoe het spel der liefde gaat, maar alleen uit boeken. Wanneer hij Wendla in het bos ontmoet, krijg je het ontluiken van de eerste gevoelens tijdens 'Ik Wil Je Verwonden'. Het is een heel zacht en gevoelig duet tussen Brecht en Charlotte. Klank, beeld en gevoel passen op elkaar en er ontstaat een heel teder moment. Dat staat in schril contrast met 'Fuck It Gefucked'.

Dat is een stevig rocknummer dat door Brecht ingezet wordt. Het is een reactie op de hypocriete reactie van de volwassenen op enkele tragische ervaringen en breekt open tot een groepsnummer met punk-allures. Het is een bruisend dynamisch nummer met heel veel "Fuck it!" en "Lik mijn gat!". Het is een catharsismoment voor de personages én het publiek waarin de boosheid alle ruimte krijgt om geuit te worden. Het is ruw, het schuurt en het is expliciet.

En eigenlijk geldt dit voor heel de opvoering van 'Spring Awakening' door InTeam Producties. Het verhaal op zich is ruw en de thema's schuren en voelen wat ongemakkelijk aan. De taal en de vormgeving zijn dan weer expliciet. Wanneer het gaat over masturberen, laten de handelingen op de scène nog weinig aan de verbeelding over. Wat zich afspeelt tussen Melchior en Wendla op de hooizolder, is ook heel duidelijk zichtbaar. Maar dat tekent meer het contrast tussen de wereld van de jongeren en die van de volwassenen. Het is letterlijk een kwestie van zwart-wit: het wit van de onschuld van de jeugd versus het zwart van de donkere schaduw die de hypocriete wereld van de volwassenen tekent.

InTeam Producties plaats haar versie van 'Spring Awakening' in een heel strak, modern en multifunctioneel decor dat vooral bestaat uit twee rijdende tribunes en enkele losse bankjes. En dat werkt. Je hebt als toeschouwer geen enkel probleem om in de opstelling een klaslokaal, een open plek in het bos, een kerk of een zolder te zien. Door te werken met een strak lichtplan dat LED-buizen verwerkt heeft in de achterwand, laat men de jaren 1800 los en kan je het ook zien als een waarschuwing voor de toekomst, een appel aan de toeschouwer om waakzaam te blijven: Let op voor regimes waar geen plaats is voor kritiek en vragen en waar het woord van de predikant elk gesprek over seksualiteit, gender en lichamelijkheid tot taboe maakt.

Tot slot nog een pluim voor Brecht Callewaert die niet alleen mee verantwoordelijk is voor de geslaagde regie, maar zelf ook op zeer overtuigende wijze alle mannelijke volwassenrollen speelt én de vertaling schreef. Het is absoluut niet eenvoudig om teksten met dubbele bodem over te zetten van het Engels naar het Nederlands en daarbij de nuance én de spitsvondigheid te behouden, maar Brecht Callewaert is daar wonderwel in geslaagd.

< Sascha Siereveld >

Cast:

Brecht Coppers als Melchior GaborCharlotte Suijs als Wendla BergmannKobe Donckers als Moritz

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

StiefelEveline Maes als Ilse NeumannIneke Van de Sande als Martha BessellPadraig Turley als Hans RilowPieter-Jan Hoessels als Ernst RobelStijn Proesmans als Georg ZirschnitzSem Reyns als Otto LammermeierBritt Bellens als TheaLotte Heuten als AnnaVicky Florus als Vrouw (Mevr. Bergman, Mevr. Knuppeldick, …)Brecht Callewaert als Man (Dhr. Stiefel, Dhr. Knochenbruch, Dhr. Sonnenstitch, …)

Creatives:

Auteur: Steven Sater (naar Frank Wedekind)Muziek: Duncan SheikVertaling: Brecht CallewaertRegie: Niels de Valk & Brecht CallewaertMuzikale leiding: Charles Vanden BrouckeZangcoaching: Elke BuyleChoreografie: Matthew Michel

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.